

ముగ్గురు మానవహక్కుల నాయకుల హత్యలు

భారత శిక్షాస్మృతిని సవరించకుండానే భారతప్రభుత్వం ఒక కొత్త 'నేరాన్ని' చేర్చి, దానికి శిక్ష మరణమేనని నిర్ణయించినట్లుంది. ఆ నేరం 'మానవహక్కుల గురించి మాట్లాడటం'. 'అదృశ్యం' చేసి రహస్యంగా చంపడమో లేదా గుర్తుతెలియని వ్యక్తులచేత చంపించడమో దీనికి వాళ్లు విధిస్తున్న శిక్ష. కాశ్మీర్ లో జలీల్ అంద్రబిని, పంజాబ్ లో జస్వంత్ సింగ్ ఖత్రాను పారామిలటరీ చేత, పోలీసుల చేత ప్రభుత్వం యిటీవల ఈ విధంగా 'శిక్షించింది'. మరో మానవహక్కుల కార్యకర్త పరాగ్ కుమార్ దాస్ ను అస్సాంలో 'సుల్పా' మిలిటెంట్లు చంపారని భావిస్తున్నారు.

ఈ ముగ్గురికీ ఆంధ్రప్రదేశ్ పౌరహక్కుల సంఘం తన నివాళులు అర్పిస్తోంది. ఎ.పి.సి.ఎల్.సి కూడా రాజ్యహింస కారణంగా ముగ్గురు కార్యకర్తలను కోల్పోయిన విషయం విదితమే.

జలీల్ అంద్రబి హత్య

జమ్మూకాశ్మీర్ లో సీనియర్ న్యాయవాది, మానవహక్కుల కార్యకర్త, కాశ్మీర్ న్యాయవేత్తల కమిషన్ అధ్యక్షుడు అయిన జలీల్ అంద్రబి ఈ సంవత్సరం మార్చిలో హత్య చేయబడ్డారు. హత్య ఎప్పుడు, ఎక్కడ జరిగిందనే దగ్గరనుంచి హంతకులు ఎవరనేదాకా అంతా అస్పష్టమే. అంటే అస్సలు తెలియదని కాదు, తెలుసు. ఆమాటకొస్తే అందరికీ తెలుసు. అయితే అధికారికంగా చెప్పగలిగింది కాదు. ఎందుకంటే అది ప్రభుత్వమే 'అనధికారికంగా' చేయించిన హత్య. ఇక దర్యాప్తులు, రుజువులు ఎలా వుంటాయి?

శ్రీనగర్ శివార్లలోని హైదర్ పుర్ దగ్గర మార్చి 8వ తేదీ సాయంత్రం 5.15కి జనమంతా చూస్తుండగా జలీల్ అంద్రబిని కారులోంచి బయటికిట్టి ఒక సైనిక వాహనంలోకి ఎక్కించారు. న్యాయవాది అయిన ఆయన భార్య రఫీత ఆరా అదే కారులో వున్నారు. ఇద్దరూ కలిసి కోర్టునుంచి యింటికి వెళుతున్నారు. ఈ సంఘటనను అక్కడి దుకాణదారులు చాలామంది చూశారు. అంద్రబిని కారునుంచి బయటికిట్టిన వ్యక్తి తలపాగా ధరించిన మేజరు అని, రాష్ట్రీయ రైఫిళ్లకు చెందినవాడని భార్య, మిగతా ప్రత్యక్ష సాక్షులందరూ చెప్పారు. రాష్ట్రీయ రైఫిళ్లకు చెందిన సైనికులు గంటనుంచి అన్ని వాహనాలూ ఆపి ఎవరో ఒక మనిషి కోసం వెతుకుతున్నారని కూడా వాళ్లు చెప్పారు. ఆరోజే ఆమె పోలీసులకు ఫిర్యాదు చేసింది. మర్నాడే హైకోర్టు బార్ అసోసియేషన్ హెబియస్ కార్పస్ పిటిషన్ వేసింది. అంద్రబి జాడ తెలపమని, న్యాయవాదులకు ఆయన్ని కలుసుకునే అవకాశం యివ్వమని న్యాయమూర్తి బషీర్ అహమ్మద్ ఖాన్ చట్టాన్ని అవులుచేసి అన్ని రాష్ట్ర, కేంద్ర సంస్థలకు ఆదేశాలు జారీచేశారు. రెండురోజుల తర్వాత అన్ని

సంస్థలకూ వెంటనే జవాబు చెప్పమని న్యాయమూర్తి మళ్లీ తాఖీదు యిచ్చారు. అయినా తమకేమీ తెలియదని అందరితో పాటు రాష్ట్రీయ రైఫిళ్ల సంస్థ కూడా జవాబిచ్చింది. శ్రీనగర్ లోయలోని అన్ని కోర్టుల్లోనూ న్యాయవాదులు, కోర్టు సేబుంది పనులను బహిష్కరించారు. ఢిల్లీలోని పౌరహక్కుల సంఘాలూ, జాతీయ మానవహక్కుల కమిషన్ మానం వహించినా లండన్ లోని ఆమ్నెస్టీ ఇంటర్నేషనల్ మాత్రం ఆయనను వెంటనే 'అంతరాత్మ ఖైదీ', (prisoner of conscience) గా ప్రకటించింది. అయినా అంద్రబి సజీవంగా తిరిగి రాలేదు.

అపహరింపబడ్డ 19 రోజుల తర్వాత మార్చి 27న అంద్రబి శవం శ్రీనగర్ లోనే ఒక నదిలో కనిపించింది. అప్పటికే బాగా ఉబ్బిపోయి వుంది. నుదుటి మీద తూటా రంధ్రం వుంది. శరీరమంతా చిత్రహింసల గుర్తులున్నాయి. రెండు కనుగుడ్లూ పీకేసి వున్నాయి. చనిపోయి కనీసం 14 రోజులు అయివుండొచ్చని శవపరీక్ష చేసిన డాక్టర్ చెప్పారు. అంటే ఐదురోజుల చిత్రహింసల తర్వాత కాల్చివంపి, రెండువారాల తర్వాత శవాన్ని నదిలోకి నిసిరేశారన్నమాట.

దీనికి ముందు యిదే సంవత్సరం జనవరి 29న, మళ్లీ 30న జలీల్ అంద్రబిని ఆయన యింటిలోనే హత్య చేయడానికి ప్రయత్నాలు జరిగాయి. మొదటిరోజున యిద్దరు వ్యక్తులు క్లయింట్లమని చెప్పి యింట్లోకి వచ్చారు. అమ్మను, చెల్లినీ తీసుకొస్తాననే నెపంమీద ఒకడు బయటికి వచ్చినపుడు అప్పుడే యింట్లోకి వస్తున్న అంద్రబి తమ్ముడికి అనుమానం వచ్చింది. రెండు టాక్సీలలో 8మంది సాయుధులు కూర్చుని వుండడాన్ని గమనించాడు. అదే సమయంలో వేరేవాళ్లు కూడా రావడంతో వీళ్లు పారిపోయారు. వీళ్లను లొంగిపోయిన మిలిటెంట్లుగా

కాలనీ వాచ్‌మెన్ గుర్తించాడు. మర్నాడు ఆ ఇద్దరే మళ్ళీ వచ్చారు. సాయుధులైన మరో ఇద్దరితో కలిసి కారులో రాగానే అంద్రబి వాళ్లను ఫోటోలు తీసే ప్రయత్నం చేస్తే కంగారుపడి పారిపోయారు. వెళ్లేముందు అంద్రబిని తీవ్రంగా హెచ్చరించి వెళ్లారు. ఇది జరిగాక ఆయన పత్రికలకు యిచ్చిన ఇంటర్వ్యూలో 'గత సంవత్సరం నేను జెనీవా నుంచి తిరిగొచ్చాక ప్రభుత్వం నన్ను తన హిట్‌లెస్ట్‌లో పెట్టిందని, నేను జాగ్రత్తగా వుండాలని ప్రభుత్వంలోని నా మిత్రులు కొందరు హెచ్చరించినట్లుగా

చెప్పారు. ఐక్యరాజ్యసమితి మానవహక్కుల కమిషన్ సమావేశంలో పాల్గొనడానికిగాను ఆయన జెనీవా వెళ్లారు. ఈ ఏడాది మార్చి 18న కూడా ఆయన అదే సమావేశానికి మళ్ళీ వెళ్లాల్సి వుంది. ఈలోగా రాష్ట్రీయ రైఫిళ్లు ఆయన్ని తమ వద్దతిలో వెళ్లకుండా అడ్డుకున్నాయి.

ఈ రాష్ట్రీయ రైఫిళ్లు బి.ఎస్.ఎఫ్, సి.ఆర్.పి.ఎఫ్ లాగే ఒక పాఠ మిలిటరీ బలగం. వ్యతిరేక తిరుగుబాటు దారులను (కౌంటర్

బీహార్ ముద్దాయిల మరణదండన రద్దు

తొమ్మిదేళ్ల క్రింద బీహార్ రాష్ట్రంలోని ఔరంగాబాద్ జిల్లాలోని దలేల్‌పక్-బాగౌరా గ్రామాలలో 42 మంది అగ్రకుల రాజ్‌పుల్‌లను వెనుకబడిన యాదవ కులస్తులు మూకుమ్మడిగా ఊచకోత కోసి చంపిన ఘటనలో ఔరంగాబాద్ సెషన్స్ కోర్టు 8 మంది యాదవులకు విధించిన మరణదండనను సుప్రీంకోర్టు ఈ ఏప్రిల్ నెలలో కొట్టేసి యావజ్జీవ కారాగార శిక్షగా మార్చింది. మూడేళ్ల క్రింద ఔరంగాబాద్ సెషన్స్ కోర్టు విధించిన మరణదండనను వెనువెంటనే పాట్నా హైకోర్టు ధృవీకరించింది. దానిపైన సుప్రీంకోర్టులో నడిచిన అప్పీల్‌లో ముద్దాయిల తరపున రాజేంద్ర ప్రసాద్ సింగ్, బి. కాంతారావు, కె.జి.కన్నబిరాన్ వాదించారు.

ముద్దాయిలు ఎనిమిది మంది బాగౌరా గ్రామానికి చెందినవారు. వారిపేర్లు జగ్నారాయణ యాదవ్, బాబురాం యాదవ్, చంద్రదేవ్ యాదవ్, రాంకేశ్వర్ యాదవ్, రాంప్రవేష్ యాదవ్, చింతామన్ యాదవ్, రాజారాం యాదవ్, బ్రహ్మాదేవ్ యాదవ్. నిజానికి మూకుమ్మడి హత్యాకాండలో పాల్గొన్నది వందల మంది. 1987 ఏప్రిల్ నెలలో అదే పోలీస్ స్టేషన్ (మదన్‌పూర్) సరిధిలోని చోట్పీచేచాని గ్రామంలో రాజ్‌పుల్ కులస్తులు యాదవులను మూకుమ్మడిగా హత్య చేసిన ఘటనకు ప్రతీకారంగా మే నెలలో యాదవులు ఉలేల్‌పక్, బాగౌరా జంట గ్రామాలలో రాజ్‌పుల్‌లపైన అతిక్రూరంగా ప్రతీకారం తీర్చుకున్నారు. స్త్రీలను, పిల్లలను కూడ విడవకుండా హతమార్చారు. ఒకేరాత్రి 42 మంది చనిపోయారు. ఈ ఘటనకు మావోయిస్ట్ కమ్యూనిస్ట్ సెంటర్ (ఎంసీపీ) ప్రోద్బలం వుంది. ఈ హత్యాకాండలోని విచక్షణా రాహిత్యాన్ని తప్పకుండా విమర్శించాల్సిందే కానీ దాని వెనుకనున్న సాంఘిక ఘర్షణను గుర్తించాలి. అగ్రకుల భూస్వాముల దాడులలో దళిత, వెనుకబడిన

కులాలవారు తరచుగా బలయ్యే బీహార్ రాష్ట్రంలో వెనుకబడిన కులాలవారు ప్రతీకారం తీర్చుకున్న అరుదయిన ఘటనలలో ఇదొకటి.

అగ్రకులాల హత్యాకాండకు పాల్పడిన ఘటనలో కేసులు పెట్టడం, విచారించడం, శిక్షించడం బీహార్‌లో ఎప్పుడోగానీ జరగదు. పోలీసు వ్యవస్థలోని అగ్రకుల పక్షపాతం దీనికొక కారణం. మరొక కారణం ఆ రాష్ట్రంలో 'శాంతిభద్రతలు' పూర్తిగా ప్రైవేటీకరించబడడం. ఏప్రిల్ నెలలో జరిగిన చోట్పీచేచాని దాడిలో కూడా ఒక్కరికీ శిక్షపడలేదు. దలేల్‌పక్-బాగౌరా ఘటనలో సహితం ఒకేఒక్క ఇంట్లో జరిగిన హత్యాకాండకు సంబంధించి సెషన్స్ కోర్టులో కేసు నడిచింది. ఆ కేసులోనే 8 మందికి మరణదండన పడింది.

సుప్రీంకోర్టు మరణదండన చెల్లదని తీర్పు ఇవ్వడానికి పై సాంఘిక విశ్లేషణ కారణం కాదు. సాక్ష్యాలు అంత గట్టి శిక్ష వేయడానికి సరిపోయేంతగా లేవని సుప్రీంకోర్టు అభిప్రాయపడింది. నిజానికి సెషన్స్ కోర్టు దాకా వచ్చి సాక్ష్యం చెప్పిన ప్రత్యక్షసాక్షి ఒకే ఒక్కడు. అతను అప్పటికి 8 సంవత్సరాల వయసున్న బాలుడు. ఈ బాలుడి సాక్ష్యం తప్ప వేరే ఏ ప్రత్యక్ష సాక్ష్యమూ లేదు. అతను క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్‌లో వకేళ్లు ఎన్ని మెలికలు తిప్పినా తొణకకుండా జవాబిచ్చాడన్న కారణం చూపించి పాట్నా హైకోర్టు మరణదండనను ధృవీకరించింది. అయినప్పటికీ ఒకేఒక బాలుడి సాక్ష్యంతో 8 మందిని ఉరితీయడం న్యాయం కాదని సుప్రీంకోర్టు భావించి మరణదండనను రద్దుచేసి యావజ్జీవ శిక్షగా మార్చింది.

ఈ కేసు అప్పీల్ సుప్రీంకోర్టులో దాఖలు కావడానికి పీపుల్స్ యూనియన్ ఫర్ డెమోక్రాటిక్ రైట్స్ (పియుడిఆర్), ఆంధ్రప్రదేశ్ ఫౌరహక్కుల సంఘం ముద్దాయిలకు సహాయం చేసాయి.

ఇన్వెస్ట్) అదుపు చేయడం దీని బాధ్యత. అయితే లొంగిపోయిన తీవ్రవాదులకు ఆయుధాలిచ్చి, గ్రూపులు పెట్టించి, మిలిటెంట్లను, తమకు 'యిబ్బంది' కలిగిస్తున్న ఇతరులను వాళ్లద్వారా చంపించడం రాష్ట్రీయ రైఫిళ్లు చేస్తున్న ప్రధానమైన పని. వీళ్ల రక్షణలో ఈ వ్యతిరేక తిరుగు బాటు దారులు జనాన్ని బెదిరించి డబ్బులు వసూలు చేయడం, రోపలు చేయడం, కాళ్లచేతులు వరకడం వూరూ దుర్మార్గపు పనులన్నీ చేస్తున్నారు. జలీల్ అంద్రబిని చంపడానికి మొదట వీళ్లనే

నియోగించినట్టున్నారు కాని మొదటి రెండు ప్రయత్నాలూ విఫలమవడంతో చివరికి రాష్ట్రీయ రైఫిళ్లే రంగంలోకి దిగారు. జమ్ము కాశ్మీర్లో మానవహక్కుల కార్యకర్తను హత్యచేయడం యిది రెండవసారి. ఎన్నో హెబియస్ కార్పస్ పిటిషన్లు వేసి ఎందరి ప్రాణాలనో కాపాడడానికి ప్రయత్నించిన డబ్ల్యు.ఎన్. వాంచూను 1992 డిసెంబర్ 25న హత్య చేశారు. 'ఈ హత్యలో అధికార యంత్రాంగం హస్తం వున్నదని కాశ్మీర్ ప్రజలు అనుమానిస్తున్నట్లు ఆ వెబ్సైట్ పైతం పేర్కొంది.

జలీల్ అంద్రబి 1993 నుంచి హైకోర్టులో అనేక పిటిషన్లు వేసి నిర్బంధ శిబిరాలలో, ఇంటరాగేషన్ కేంద్రాలలో పరిస్థితులను మెరుగు పరచడానికి ప్రయత్నించారు. ఈ కేంద్రాలలో 'కనీస మానవ సౌకర్యాల'ను ఏర్పాటు చేయమని కోరుతూ ఆయన హైకోర్టు బార్ అసోసియేషన్ తరపున మొదట ఒక

పిటిషన్ వేశారు. ఈ శిబిరాలను పరిశీలించి నివేదిక సమర్పించమని హైకోర్టు జడ్జి పారే జమ్ము బిల్లా సెషన్స్ జడ్జిని ఆదేశించారు. అంద్రబి వేసిన మరో పిటిషన్ను స్వీకరిస్తూ జస్టిస్ ఎస్.ఎం. రిజ్వీ 1994 అక్టోబర్ 17న ఈ కింది వ్యాఖ్యలు చేశారు. మనదేశంలో ఎవరూ పట్టించుకోపోయినా వీటికి విదేశాలలో మాత్రం విస్తృత ప్రచారం లభించింది.

'అక్రమ నిర్బంధితుల గురించి వందలాది కేసులు నా దృష్టికి

వచ్చాయి. ఈ కోర్టు ఎన్నిసార్లు గట్టిగా ఆదేశాలిచ్చినా వారిని వదలడం లేదు. జాడతెలియని నిర్బంధితుల గురించి కూడా అనేక వందల కేసులు పెండింగ్లో వున్నాయి. అరెస్టు చేసినవాళ్లను చంపేసారని ఆరోపిస్తూ కూడా అనేక కేసులు కోర్టు దృష్టికి వచ్చాయి. ఎటువంటి చట్టబద్ధమైన ఆదేశం లేకుండా డిటెన్యూలను ఏళ్లతరబడి జైళ్లలో, సబ్ జైళ్లలో, ఇంటరాగేషన్ సెంటర్లలో ఉంచేస్తున్నారు. శాంతిభద్రతల యంత్రాంగం పూర్తిగా విఫలమైంది. చట్టాన్ని అమలుచేయడానికి ఏర్పడిన సంస్థలు

ఈ కోర్టును కూడా నిస్సహాయంగా మార్చేశాయని చెప్పడానికి నేనేమీ సిగ్గుపడడం లేదు. ఈ కోర్టు ఆదేశాలను ఎవరూ గౌరవించడం లేదు. వేలాది ఆదేశాలకు ప్రభుత్వం నుంచి, ఈ సంస్థలనుంచి ఎటువంటి జవాబులూ రావడం లేదు'.

అంద్రబి పిటిషన్ ఫలితంగా న్యాయవ్యవస్థ కదిలి పూంప్, కతువా, బారాముల్లా, అనంతనాగ్ జిల్లాల విర్బంధ శిబిరాలలోని భయంకర పరిస్థితులను పరిశీలించి నివేదికలు సమర్పించింది. ఏ చట్టం కిందా అరెస్టు కాని వాళ్లందరో ఉన్నారని యివి వెల్లడించాయి. ఒక లాయరుకి ఇది చిన్న విజయమేమీ కాదు. తన పిటిషన్ మీద జస్టిస్ రిజ్వీ చేసిన కొన్ని వ్యాఖ్యలు స్వయంగా తన విషయంలోనే వర్తించే రోజొకటి వస్తుందని ఆయన ఏమాత్రం ఊహించి వుండరు: 'పోలీసు శాఖలు, పరిపాలనా యంత్రాంగం చట్టబద్ధ పాలనకు పూర్తిగా తిలోదకాలిచ్చినట్లు కనిపిస్తోంది. వాళ్లు

అన్నిరకాల చట్టవ్యతిరేక పనులకూ, పాల్పడుతున్నారు. నేరస్థులు, టెర్రరిస్టులు కూడా వీళ్లను చూసి సిగ్గుపడొచ్చు'.

నూరాని 'ది ఫ్లేట్స్ మన్' లో రాసిన వ్యాసం ఆధారంగా)

జస్వంతసింగ్ ఖిలా 'అదృశ్యం'

జస్వంతసింగ్ ఖిలా అకాలీదళ్ మానవహక్కుల విభాగానికి ప్రధాన కార్యదర్శి. 1995 సెప్టెంబర్ 6వతేదీ ఉదయం 9.15 గంటలకు

